

Adelina Cimochowic. Jak się dziś czujecie?

Kurator: Jakub Gawkowski, instalacja dźwiękowa: Bartosz Zaskórski

Punktem wyjścia pierwszej indywidualnej wystawy Adeliny Cimochowic jest irracjonalny lęk wynikający z braku zaufania do samej siebie.

Zakręcony kran, zamknięte drzwi, żelazko, okno, kuchenka, piekarnik – przed wyjściem wszystko trzeba sprawdzić po kilka razy, upewnić się, czy można bezpiecznie opuścić mieszkanie nie powodując tragedii. Kiedy kompulsywne sprawdzanie staje się męczące, z pomocą przychodzą zdjęcia. Nie trzeba patrzeć, wystarczy je zrobić smartfonem, aby zapewnić sobie spokój. Mieć dowód, gdyby na horyzoncie znów pojawiła się niepewność. Rosnąca z dnia na dzień kolekcja staje się dokumentacją zmagania z samą sobą i walki z przedmiotami. Wkrótce samo robienie zdjęć staje się kolejnym, powtarzalnym rytuałem. Notoryczne fotografowanie ma ujarzmić urządzenia domagające się uwagi. Przedmioty codziennego użytku sprawują w ten sposób władzę nad ich użytkownikami. Na wystawie cyfrowe pliki zyskują formę materialną. Wisząc na białych ścianach galerii same stają się obiektami fetyszyzowanymi przed świat sztuki.

Tytuł *Jak się dziś czujecie?* nawiązuje do istniejących w Internecie społeczności, wewnątrz której osoby z różnych grup, klas, szerokości geograficznych dzielą się swoimi lękami, obsesjami i szukają innych podobnych sobie. Bezpieczne wirtualne wspólnoty zapewniają wsparcie, o które trudno w świecie, gdzie każdy zajęty jest budowaniem swojego atrakcyjnego, pozbawionego problemów JA. Na wystawie prezentowane jest *Muzeum Nerwicy* nagrodzone Grand Prix na Festiwalu Młode Wilki'17, stworzone z pomocą użytkowników grup internetowych z Wenezueli, Pakistanu, Wielkiej Brytanii, Polski i Węgier. Projekt proponuje radykalne przemyślenie koncepcji muzeum - instytucji wyrastającej z tradycji budowania wizerunku, prestiżu oraz oświeceniowego projektu skatalogowania rzeczywistości i edukowania społeczeństwa. Prezentuje kolekcję zbudowaną z materiałów wizualnych będących świadectwem zaburzeń nerwowych – nieodłącznej części współczesności, która skutecznie wymazywana jest z pola debaty publicznej na margines „prywatności”.

Adelina Cimochowic (1992) – zajmuje się fotografią, wideo oraz działaniami ze społecznością. Ukończyła architekturę na Politechnice Białostockiej. Studiuje na Wydziale Nowych Mediów ASP w Warszawie. Aktywistka współpracująca z Komitetem Obrony Praw Lokatorów. Brała udział w wystawach w Galerii Salon Akademii oraz CSW Zamek Ujazdowski.

Martyna Wolna. Gorzko, gorzko

Kurator: Paweł Wątroba

"Popatrz, to jest robota. Podejdiesz, powiesz: tu kreska, tu kropka; pooglądasz sobie piękne ciało. I co? I wypłata ląduje w kieszeni."

To jeden ze stereotypów na temat artysty z polskiego formatu telewizyjnego. A za nim cała feeria kolejnych: artysta jako niebieski ptak, życiowy nieudacznik, seksista malujący kobiece akty. Artystka jako bogata żona z ekscentrycznym hobby lub niepoważna i niedojrzała adeptka sztuki. W przekazach telewizyjnych figura artysty/artystki jest obiektem kpiny i niezrozumienia, a twórczość malarska nie zasługuje na miano pracy. Sukces artystyczny to z kolei widzimy krytyka lub kolekcjonera, który w magiczny sposób spienięża talent lub jego ewidentny brak. Gorzka wizja świata sztuki, w którym każdy powie: "też bym tak potrafił".

Fantazmaty te Martyna Wolna prezentuje w wideo found footage *Sztuczny produkt kultury* jako komentarz sytuacji ekonomicznej artysty. Gorycz wyobrażeń, ale też realiów traktuje następnie dużą dawką cukru, który może być pokrzepieniem i obietnicą krótkiej przyjemności lub ukrytym wrogiem, uzależnieniem, nagrodą bądź karą w procesie socjalizacji. W malarskiej serii barwionej tuszem ponownie odnosi się do koncepcji sztuczne produktu kultury, wskazując na symptomatyczną w polu sztuki transgresję pomiędzy realizacjami artystycznymi a towarami konsumpcyjnymi, rozmywającą się kategorię autorstwa, jak również dematerializację i efemeryczność samego dzieła sztuki, po którym pozostaje jedynie dokumentacja. Cukier jako dzieło sztuki ma przedłużoną datę ważności, nie jest jednak wieczny. Krystalizuje się w nim krytyka systemu sztuki - dysonans pomiędzy nadprodukcją dzieł oraz wzrastającą liczbą artystów a rynkowym popytem na realizacje i usługi artystyczne jest coraz większy. Aktywna twórczość częstokroć okazuje się wysiłkiem nieopłacalnym. Osłoda gorzkiej rzeczywistości dla artystki może być jednak wystawa indywidualna.

Martyna Wolna (1988) - artystka wizualna, malarka, autorka performansów, obiektów oraz interwencji w przestrzeni.

Absolwentka ASP w Gdańsku, studiowała również na ASP w Łodzi oraz ASP w Katowicach, tytuł doktorski uzyskała na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. W latach 2015-2016 zajmowała się animacją malarską przy produkcji filmu "Loving Vincent" w reż. D. Kobieli i H. Welchmana, nominowanego do Oscara w kategorii pełnometrażowego filmu animowanego. Jej prace prezentowano na wystawach indywidualnych i zbiorowych, m.in. w CSW Toruń, BWA Jelenia Góra, Muzeum Narodowym w Krakowie, Wozowni w Toruniu, Galerii Sztuki Katarzyny Napiórkowskiej w Warszawie. Pochodzi z Rudy Śląskiej, mieszka i pracuje w Bergen w Norwegii.

Nie mów mi jak mam żyć

Kuratorka: Katarzyna Kalina

We współpracy z Fundacją Kultura Obrazu (Anna Sielska, Ewelina Lasota, Helena Zakliczyńska, Barbara Kubska)
Autorzy książek: Wanessa, Dominik, Klaudia, Dawid, Adam, Dominik.

Wystawa jest subiektywnym wyborem fotografii powstałych w ramach warsztatów przeprowadzonych przez Fundację Kultura Obrazu z uczestnikami „Świetlicy Sztuki” CSW Kronika. Animatorzy, fotografki oraz psychoterapeutka spotykały się z uczestnikami warsztatów przez kilka miesięcy w 2017 roku grupowo oraz indywidualnie. W wyniku warsztatów powstało sześć książek – czyli sześć osobistych opowieści.

Warsztaty prowadziły: dr Anna Sielska - adiunkt w Pracowni Fotografii, Katedra Projektowania Graficznego, Wydział Projektowy ASP Katowice, dr n.med. Helena Zakliczyńska - psychoterapeuta; Ewelina Lasota - animatorka kultury, absolwentka socjologii; Barbara Kubska - artystka, fotografka, Pracownia Fotografii, Katedra Projektowania Graficznego, Wydział Projektowy ASP Katowice
Współpraca: Fundacja Kultura Obrazu oraz Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach.

Projekt badawczy został sfinansowany ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, przyznanych w ramach dotacji na utrzymanie potencjału badawczego Wydziału Projektowego Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach w 2016 roku.

Wystawy potrwać do 3 marca

CSW Kronika

Rynek 26, Bytom.